

פרשת ויקהל – שישי

(י) וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְחָה זֶה־בִּטָּה מִקֹּדֶשׁ עָשָׂה אֶת־הַמִּנְחָה יִרְכָּה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ בַּפֶּתֶרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ:

(יח) וַיַּעַשׂה קָנִים יִצְאִים מִצִּדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה | קָנֵי מִנְחָה מִצִּדֵּיהָ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְחָה מִצִּדֵּיהָ הַשֵּׁנִי:

(יט) שְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מִשְׁקָלָם בַּקֶּנֶה הָאֶחָד בַּפֶּתֶר וּפְרָחֶיהָ וּשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מִשְׁקָלָם בַּקֶּנֶה אֶחָד בַּפֶּתֶר וּפְרָחֶיהָ בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמִּנְחָה:

(כ) וּבַמִּנְחָה אַרְבָּעָה גְּבָעִים מִשְׁקָלָם בַּפֶּתֶרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ:

(כא) וּבַפֶּתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּבַפֶּתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּבַפֶּתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה:

(כב) בַּפֶּתֶרֶיהֶם וְקִנְתָּם מִמֶּנָּה הָיוּ כֹּלָה מִקֹּדֶשׁ אֶחָד זֶה־בִּטָּה מִקֹּדֶשׁ:

(כג) וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמַחֲתָתֶיהָ זֶה־בִּטָּה מִקֹּדֶשׁ:

(כד) כֹּכַר זָהָב מִקֹּדֶשׁ עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כִּלֶּיהָ:

(כה) וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֹמֶה אֲרָכּוֹ וְאֹמֶה רָחְבּוֹ רְבֹועַ וְאַמְתִּיּוֹ קִמְתּוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו:

(כו) וַיִּצֹף אוֹתוֹ זָהָב מִקֹּדֶשׁ אֶת־גִּבּוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב:

(כז) וַיִּשְׁתִּי טַבַּעַת זָהָב עָשָׂה־לוֹ | מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אוֹתוֹ בָּהֶם:

(כח) וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֹף אֹתָם זָהָב:

(כט) וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסִּמִּים מִקֹּדֶשׁ מִקֹּדֶשׁ רִקְחַת:

יז וַעֲבַד יֵת מִנְרָתָא, דְּדָהָב דְּכִי; נְגִיד עֲבַד יֵת מִנְרָתָא, שְׂדָה וְקִנָּה כְּלִידָהָ חֲזוּרָהָ וְשׁוֹשְׁנָהָ, מִנָּה הָיוּ.

יח וְשִׁתָּא קִנִּין, נְפִקִין מִסְטָרָהָ: תִּלְתָּא קִנֵּי מִנְרָתָא, מִסְטָרָה חַד, וְתִלְתָּא קִנֵּי מִנְרָתָא, מִסְטָרָה תְּנִינָא.

יט תִּלְתָּא כְּלִידִין מִצִּדֵּין בַּקֶּנֶיָא חַד, חֲזוּר וְשׁוֹשֵׁן, וְתִלְתָּא כְּלִידִין מִצִּדֵּין בַּקֶּנֶיָא חַד, חֲזוּר וְשׁוֹשֵׁן; כִּין לְשִׁתָּא קִנִּין, דְּנִפְקִין מִן־מִנְרָתָא.

כ ובמִנְרָתָא, אַרְבָּעָה כְּלִידִין: מִצִּדֵּין חֲזוּרָהָ, וְשׁוֹשְׁנָהָ.

כא וְחֲזוּר תַּחַת קִנִּין דְּמִנָּה, וְחֲזוּר תַּחַת קִנִּין דְּמִנָּה, וְחֲזוּר, תַּחַת קִנִּין דְּמִנָּה; כִּין דְּנִפְקִין, מִנָּה.

כב חֲזוּרִיהוֹן וְקִנִּיהוֹן, מִנָּה הָיוּ; כֹּלָה נְגִידָא חַדָּא, דְּדָהָב דְּכִי.

כג וַעֲבַד יֵת בּוֹצִינָהָ, שִׁבְעָא; וְצִיבְתָּהָ וּמַחֲתִיתָהָ, דְּדָהָב דְּכִי.

כד כֹּכַרָא דְּדָהָבָא דְּכִיָּא, עֲבַד יֵתָהּ, וְיֵת, כָּל מִנָּהָ.

כה וַעֲבַד יֵת מִדְּבָחָא דְּקֹטֶרֶת בְּסִמֵּיָא, דְּאָעִי שִׁטִּין: אֹמֶתָא אֲרָפִיָּה וְאֹמֶתָא פְתִיָּה מְרַבַּע, וְתִרְתִּין אֲמִין רוֹמִיָּה מִנִּיָּה, הָוָאָה קַרְנוֹהִי.

כו וְחִפָּא יֵתִיהָ דְּהָב דְּכִי, יֵת אֲגָרִיָּה וְיֵת כְּתִלוֹהִי סְחֹר סְחֹר וְיֵת קַרְנוֹהִי; וַעֲבַד לִיהָ זִיר דְּדָהָב, סְחֹר סְחֹר.

כז וְתִרְתִּין עֲזָקִין דְּדָהָב עֲבַד לִיהָ מְלָרַע לְזִירִיָּה, עַל תִּרְתִּין זְוִיָּתִיָּה, עַל תִּרִּין סְטֵרוֹהִי לְאֶתְרָא לְאֶרִיחִיָּא, לְמַטֵּל יֵתִיהָ בְּהוֹן.

כח וַעֲבַד יֵת אֲרִיחִיָּא, דְּאָעִי שִׁטִּין; וְחִפָּא יֵתִהוֹן, דְּהָבָא.

כט וַעֲבַד יֵת מִשְׁחָה דְּרִבּוּתָא, קֹדֶשׁא, וְיֵת קֹטֶרֶת בְּסִמֵּיָא, דְּכִי עוֹבַד, בְּסִמְנוֹ.